

○ คำสั่ง

คำร้องที่ ๑๔๗๒/๒๕๕๙
คำสั่งที่ ๗๖/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๖ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑

ระหว่าง { นายสุรศักดิ์ แสงบัวงาม ผู้ฟ้องคดี
ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่
ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๕๕๓/๒๕๕๙
หมายเลขแดงที่ ๒๒๒๕/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมคำฟ้องว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ผู้ฟ้องคดี
ได้เปิดบัญชีเงินกู้ (สินเชื่อเพื่อพาณิชย์) จำนวนเงิน ๗๐๐,๐๐๐ บาท และบัญชีสินเชื่อ
วงเงินเบิกเกินบัญชี เลขที่บัญชี ๐๖๐๑๐๕๘๐๑๔ วงเงินรวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท กับ
ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอ่อนนุช โดยจดทะเบียนจำนองที่ดินพร้อม
สิ่งปลูกสร้างเป็นหลักประกัน ซึ่งในส่วนบัญชีเงินกู้ จำนวนเงิน ๗๐๐,๐๐๐ บาท นั้น
ผู้ฟ้องคดีได้ผ่อนชำระหนี้ครบถ้วนแล้ว ส่วนบัญชีสินเชื่อเงินเบิกเกินบัญชี ผู้ฟ้องคดี
ได้ผ่อนชำระเงินและดอกเบี้ยตามที่ธนาคารกำหนด และได้ทำสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้

/กับธนาคาร...

กับธนาคารหลายครั้ง จนกระทั่งเดือนมีนาคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ทำการปิดบัญชีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ในการเปิดบัญชีสินเชื่อเงินเบิกเกินบัญชี และสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ กับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว เจ้าหน้าที่และผู้มีอำนาจของธนาคาร ได้กระทำการหลอกลวงผู้ฟ้องคดี ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จเพื่อให้ผู้ฟ้องคดี ทำสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ทำบัญชีเท็จและปกปิดบัญชีดอกเบี้ยนอกบัญชี ทำให้ ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบยอดหนี้ที่แท้จริง และไม่นำส่งข้อมูลแก่บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด รวมทั้งปิดบัญชีทั้งที่ยังชำระหนี้ไม่ครบถ้วน เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีมีประวัติการผิดนัดชำระหนี้ ในรายงานข้อมูลเครดิตของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (เครดิตบูโร) ผู้ฟ้องคดี ได้ติดตามความเป็นธรรมกับที่ประชุมผู้ถือหุ้นใหญ่ของธนาคารมาโดยตลอด และธนาคาร ได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีดังกล่าวแล้วแต่ไม่เคยแจ้งผลให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดี จึงได้ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดี ตามหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ (ที่ถูกต้อง ร้องทุกข์ ต่อกระทรวงการคลัง) แต่ถูกบ่ายเบี่ยงและละเลยไม่ดำเนินการใด ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี ร้องเรียนกล่าวโทษกรรมการ ผู้จัดการ และหรือผู้มีอำนาจในการจัดการของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) กรณีกระทำ โดยทุจริตหลอกลวงด้วยการแสดงข้อความเท็จ ตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบัน การเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือที่ ศคก. (๐๔) ๑๖๗๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งข้อร้องเรียนให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ประเด็นเรื่องร้องเรียน เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้และการบันทึกบัญชีดอกเบี้ยของ ธนาคารพาณิชย์ โดยกรณีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เป็นดุลพินิจของธนาคารพาณิชย์ ที่จะผ่อนปรนการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้แต่ละราย ซึ่งไม่ขัดกับแนวนโยบายการปรับปรุง โครงสร้างหนี้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ สำหรับกรณีการบันทึกดอกเบี้ยรับ ของธนาคารพาณิชย์ เป็นการดำเนินการตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องการบันทึกบัญชีรับดอกเบี้ยค้างรับ เป็นรายได้ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยปัจจุบันเป็นไปตามประกาศธนาคาร แห่งประเทศไทย ที่ สนส. ๒๑/๒๕๕๕ เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการบันทึกบัญชีของสถาบัน การเงิน ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ส่งเอกสารเพิ่มเติมโดยมีประเด็นร้องเรียนเช่นเดิม โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ศคก. (๐๔) ๑๘๗๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า

/ข้อร้องเรียน...

ข้อร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีในครั้งนี้ เป็นข้อเท็จจริงเดียวกับข้อร้องเรียนเดิมที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตอบชี้แจงผู้ฟ้องคดีแล้วตามหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ พร้อมกับชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดีทราบ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีอีกครั้ง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงผู้ฟ้องคดีโดยเบี่ยงเบนประเด็น สร้างเงื่อนไข และผลักภาระให้แก่หน่วยงานอื่น อันเป็นการละเลยต่อหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติและรับผิดชอบโดยตรง ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีตรวจสอบบัญชีสินเชื่อเงินเบิกเกินบัญชี เลขที่บัญชี ๐๖๐๑๐๕๘๐๑๔ ของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอ่อนนุช บัญชีดอกเบี้ยนอกบัญชี และรายงานข้อมูลของทั้งสองบัญชีดังกล่าวที่รายงานแก่บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ตามที่กฎหมายกำหนด

๒. ให้การฟ้องคดีนี้ของผู้ฟ้องคดีเป็นการฟ้องเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

๓. ให้ผู้ฟ้องคดีนำคำพิพากษา ข้อเท็จจริงประเด็นต่าง ๆ ไปประกอบการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีบังคับใช้กฎหมายต่อธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ในการเยียวยาค่าเสียหายจากการเสียชื่อเสียง เนื่องจากมีประวัติการผิดนัดชำระหนี้ ในรายงานข้อมูลเครดิตของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (เครดิตบูโร) ซึ่งผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นผู้ก่อความผิด รวมทั้งผู้ฟ้องคดีและผู้มีส่วนได้เสียต้องได้รับความเดือดร้อนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้จากการกระทำหรือการละเลยของผู้ถูกฟ้องคดีอันยาวนาน โดยมีได้หาข้อยุติแก้ปัญหา บรรเทาความเดือดร้อนที่ผู้ฟ้องคดีร้องทุกข์ต่อเนื่องตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำฟ้องนี้เป็นคำฟ้องที่ศาลรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ เห็นว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องนำคดีมาฟ้องต่อศาลภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏในสำนวนคดีว่า ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี

/โดยผู้ถูกฟ้องคดี...

โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือที่ ศก. (๐๔) ๑๖๗๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งข้อร้องเรียนให้ผู้ฟ้องคดีทราบ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ส่งเอกสารเพิ่มเติมโดยมีประเด็นร้องเรียนเช่นเดิม โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือที่ ศก. (๐๔) ๑๘๗๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ข้อร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีในครั้งนี้เป็นข้อเท็จจริงเดียวกับข้อร้องเรียนเดิมที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตอบชี้แจงผู้ฟ้องคดีแล้วตามหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ พร้อมกับชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ดังนั้น หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือที่ ศก. (๐๔) ๑๖๗๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นคำชี้แจงที่ไม่มีเหตุผล ผู้ฟ้องคดีก็ชอบที่จะนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แม้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบหนังสือชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ เมื่อใด แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ส่งเอกสารเพิ่มเติมโดยมีประเด็นร้องเรียนเช่นเดิม กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีอย่างช้าที่สุดในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี และแม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ขอทราบคำชี้แจงเพิ่มเติมจากผู้ถูกฟ้องคดีอีกครั้ง แต่กรณีดังกล่าวก็ไม่เป็นเหตุทำให้ระยะเวลาในการฟ้องคดีต้องขยายออกไปแต่อย่างใด และเมื่อการฟ้องคดีนี้ไม่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ทั้งไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีเหตุจำเป็นอื่นที่ไม่อาจยื่นฟ้องคดีนี้ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่ศาลปกครองจะรับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า คดีนี้เป็นการฟ้องคดีที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นอื่นเนื่องจากบัญชีสินเชื่อบริษัทเงินเบิกเกินบัญชีมีการทุจริต โดยผู้บริหารของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ได้ดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงพ.ศ. ๒๕๕๘ อันเป็น

/ช่วงเวลา...

ช่วงเวลาที่ผู้ฟ้องคดีร้องทุกข์ต่อธนาคารแห่งประเทศไทย ความเป็นธรรมาภิบาล นิติรัฐ ย่อมไม่เกิดแก่ผู้ฟ้องคดีอย่างแน่นอน เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีย่อมไม่ลงโทษธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การกระทำดังกล่าวต้องกระทำเป็นกระบวนการตาม สายการบังคับบัญชาขององค์กร มีเจตนากระทำผิดกฎหมายอย่างชัดเจน ความผิดเหล่านั้น ได้สำเร็จสมบูรณ์ทั้งคดีแพ่ง คดีอาญา ต่างกรรม ต่างวาระ ต่างตัวบทกฎหมาย ผู้ฟ้องคดี ได้ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้มีการแก้ไขเยียวยาแต่อย่างใด ซึ่งการปลอมบัญชี การทำบัญชีเท็จ การรายงานข้อมูลเท็จต่อบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด นั้น เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีที่ถูกต้อง กลุ่มบุคคลที่กระทำความผิดย่อมได้ประโยชน์และส่ง ผลต่อการจัดเก็บภาษีที่ต้องส่งกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ต่ำกว่าความเป็นจริง และกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอท้ายคำฟ้องของ ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้อง ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ คำร้อง ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ คำร้อง ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ คำร้อง ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ และคำร้อง ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐ ขอส่งเอกสารเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาของศาล

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ศาลมีอำนาจรับคำฟ้องไว้พิจารณาหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา หรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้... (๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร... มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจ ศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหาย หรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อ

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครอง มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครอง จะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น มาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาการฟ้องคดีแล้ว ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคดีที่ยื่นฟ้องนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม หรือมีเหตุจำเป็นอื่นโดยศาลเห็นเองหรือคู่กรณีมีคำขอ ศาลปกครองจะรับไว้พิจารณาก็ได้ และมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า ในการพิพากษาคดี ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำบังคับอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้... (๒) สั่งให้หัวหน้าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามหน้าที่ภายในเวลาที่ศาลปกครองกำหนด ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อให้ดำเนินการ ต่อธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด จากกรณีที่ เจ้าหน้าที่และผู้มีอำนาจของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ได้กระทำการหลอกลวง ผู้ฟ้องคดีด้วยการแสดงข้อความเท็จเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีทำสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ บัญชีสินเชื่อเงินเบิกเกินบัญชี เลขที่บัญชี ๐๖๐๑๐๕๘๐๑๔ ทำบัญชีเท็จและปกปิดบัญชี ดอกเบี้ยนอกบัญชี ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบยอดหนี้ที่แท้จริง และไม่นำส่งข้อมูลแก่ บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด รวมทั้งปิดบัญชีที่ยังชำระหนี้ไม่ครบถ้วน เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีมีประวัติการผิดนัดชำระหนี้ในรายงานข้อมูลเครดิตของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (เครดิตบูโร) โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือที่ ศคง. (๐๔) ๑๖๗๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ชี้แจงข้อร้องเรียนให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ประเด็นเรื่องร้องเรียน เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้และการบันทึกบัญชีดอกเบี้ยของ ธนาคารพาณิชย์ โดยกรณีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เป็นดุลพินิจของธนาคารพาณิชย์ ที่จะผ่อนปรนการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้แต่ละราย ซึ่งไม่ขัดกับแนวนโยบายการปรับปรุง โครงสร้างหนี้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ สำหรับกรณีการบันทึกดอกเบี้ยรับ

/ของธนาคาร...

ของธนาคารพาณิชย์ เป็นการดำเนินการตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องการบันทึกบัญชีรับรู้ออกเบี้ยค้างรับ เป็นรายได้ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๑ โดยปัจจุบันเป็นไปตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. ๒๑/๒๕๕๕ เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการบันทึกบัญชีของสถาบันการเงิน ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ส่งเอกสารเพิ่มเติมโดยมีประเด็นร้องเรียนเช่นเดิม โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือที่ ศกง. (๐๔) ๑๘๗/๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า ขอร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีในครั้งนี้ เป็นข้อเท็จจริงเดียวกับข้อร้องเรียนเดิมที่ผู้ถูกฟ้องคดี ได้ตอบชี้แจงผู้ฟ้องคดีแล้วตามหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ พร้อมกับชี้แจง รายละเอียดเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดีทราบ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีอีกครั้ง โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งแจ้งต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงเพียงเบเนปประเด็น สร้างเงื่อนไข และผลกระทบให้แก่หน่วยงานอื่น อันเป็นการละเลยต่อหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ และรับผิดชอบโดยตรง ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้ ๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีตรวจสอบบัญชีสินเชื่อเงินเบิกเกินบัญชี เลขที่บัญชี ๐๖๐๑๐๕๘๐๑๔ ของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอ่อนนุช บัญชีดอกเบียนอกบัญชี และรายงาน ข้อมูลของทั้งสองบัญชีดังกล่าวที่รายงานแก่บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ตามที่ กฎหมายกำหนด ๒. ให้การฟ้องคดีนี้ของผู้ฟ้องคดีเป็นการฟ้องเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ๓. ให้ผู้ฟ้องคดีนำคำพิพากษา ข้อเท็จจริงประเด็นต่างๆ ไปประกอบการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม และ ๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีบังคับใช้กฎหมาย ต่อธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ในการเยียวยาค่าเสียหายจากการเสียชื่อเสียง เนื่องจากมีประวัติการผิดนัดชำระหนี้ในรายงานข้อมูลเครดิตของบริษัท ข้อมูลเครดิต แห่งชาติ จำกัด (เครดิตบูโร) ซึ่งผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นผู้ก่อความผิด รวมทั้งผู้ฟ้องคดีและ ผู้มีส่วนได้เสียต้องได้รับความเดือดร้อนอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้จากการกระทำหรือการละเลย ของผู้ถูกฟ้องคดีอันยาวนาน โดยมีได้หาข้อยุติแก่ปัญหา บรรเทาความเดือดร้อนที่ผู้ฟ้องคดี ร้องทุกข์ต่อเนื่องตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้อง ปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา

/คดีปกครอง...

คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ที่ได้รับบาดเจ็บหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งคำขอของผู้ฟ้องคดีในข้อ ๑ และข้อ ๔ เป็นคำขอที่ศาลมีอำนาจกำหนดคำบังคับให้ได้ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ส่วนคำขอในข้อ ๒ ที่ขอให้การฟ้องคดีนี้ของผู้ฟ้องคดีเป็นการฟ้องเพื่อประโยชน์ส่วนรวม นั้น เห็นว่า เป็นการที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าคดีที่ยื่นฟ้องนี้จะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม มิใช่คำขอตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนคำขอในข้อ ๓ ที่ขอให้ผู้ฟ้องคดีนำคำพิพากษาคำเท็จจริงประเด็นต่าง ๆ ไปประกอบการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม นั้น เห็นว่า เป็นคำขอที่ศาลไม่อาจออกคำบังคับให้ได้ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

แม้คำขอท้ายคำฟ้องบางข้อจะเป็นคำขอที่ศาลมีอำนาจกำหนดคำบังคับได้ ดังที่วินิจฉัยข้างต้น และผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาคำฟ้องและเอกสารประกอบคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี ร้องเรียนกล่าวโทษกรรมการ ผู้จัดการและหรือผู้มีอำนาจในการจัดการของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) กรณีกระทำโดยทุจริตหลอกลวงด้วยการแสดงข้อความเท็จ ตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือที่ ศคก. (๐๔) ๑๖๗๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ชี้แจงข้อร้องเรียนให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ประเด็นเรื่องร้องเรียนเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และการบันทึกบัญชีดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ โดยกรณีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้เป็นดุลพินิจของธนาคารพาณิชย์ที่จะผ่อนปรนการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้แต่ละราย ซึ่งไม่ขัดกับแนวนโยบายการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไว้สำหรับกรณีการบันทึกดอกเบี้ยรับของธนาคารพาณิชย์ เป็นการดำเนินการตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องการบันทึกบัญชีรับดอกเบี้ยค้างรับเป็นรายได้ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๑ โดยปัจจุบันเป็นไป

/ตามประกาศ...

ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. ๒๑/๒๕๕๕ เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการบันทึกบัญชีของสถาบันการเงิน ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ส่งเอกสารเพิ่มเติมโดยมีประเด็นร้องเรียนเช่นเดิม โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือที่ ศคก. (๐๔) ๑๘๗๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ ชี้แจงให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า ข้อร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีในครั้งนี้เป็นข้อเท็จจริงเดียวกับข้อร้องเรียนเดิมที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตอบชี้แจงผู้ฟ้องคดีแล้วตามหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ พร้อมกับชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดีทราบ กรณีจึงฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการตอบหนังสือร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้วตามหนังสือ ที่ ศคก. (๐๔) ๑๖๗๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นคำชี้แจงที่ไม่มีเหตุผล ผู้ฟ้องคดีจะต้องยื่นฟ้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งหนังสือชี้แจงดังกล่าว แม้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบหนังสือชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ เมื่อวันใด แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ส่งเอกสารเพิ่มเติมโดยมีประเด็นร้องเรียนเช่นเดิม โดยผู้ฟ้องคดีได้อ้างถึงหนังสือ ที่ ศคก. (๐๔) ๑๖๗๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีอย่างช้าที่สุดในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ขอลทราบบคำชี้แจงเพิ่มเติมจากผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ศคก. ๕๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาและชี้แจงผู้ฟ้องคดีแล้วตามหนังสือ ที่ ศคก. (๐๔) ๑๖๗๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ และหนังสือที่ ศคก. (๐๔) ๑๘๗๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ นั้น เห็นว่า หนังสือของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวเป็นเพียงการร้องเรียนในเรื่องเดิมซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการและแจ้งผลให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ไม่อาจทำให้ระยะเวลาการฟ้องคดีขยายต่อไปแต่อย่างใด

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การฟ้องคดีนี้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นอื่น เนื่องจากการปลอมบัญชี การทำบัญชีเท็จ การรายงานข้อมูลเท็จต่อบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ส่งผลต่อการจัดเก็บภาษีที่ต้องส่งกองทุนเพื่อการฟื้นฟู

/และพัฒนา...

และพัฒนาระบบสถาบันการเงินต่ำกว่าความเป็นจริง และกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ นั้น เห็นว่า การฟ้องคดีนี้เป็นเพื่อประโยชน์ของผู้ฟ้องคดี ไม่ใช่คำฟ้องที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ทั้งไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีเหตุจำเป็นอื่นซึ่งเป็นอุปสรรคขัดขวางที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจยื่นฟ้องคดีนี้ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดที่ศาลจะรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายสมรรถชัย วิศาลาภรณ์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายมนูญ ปุญญกริยากร

ประธานแผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายประวิตร บุญเทียม

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

